

Uchwała Nr/2022
Rady Gminy Raszyn
z dnia 2022

**w sprawie przekazania skargi do
Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2021 r. poz. 1372 z późn. zm.) w związku z art. 54 § 1 i 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r., poz. 329 z późn. zm.) Rada Gminy Raszyn uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Postanawia się przekazać do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę Prokuratora Okręgowego w Warszawie z dnia 17 stycznia 2022 roku sygn. akt 3041-6.Pa.22.2021 na uchwałę nr XXXII/258/2020 Rady Gminy Raszyn z dnia 30 września 2020 roku w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Raszyn (Dz. Urz. Woj. Maz. 2020r., poz. 11130) wraz ze stanowiącym załącznik do tej uchwały „Regulaminem utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Raszyn”, wraz z odpowiedzią i aktami sprawy, **wnosząc o jej oddalenie w całości.**
2. Udziela się odpowiedzi na skargę, o której mowa w § 1 i przekazuje do Sądu (*załącznik nr 1 do uchwały niniejszej*) wraz z załącznikami m.in. projektem zmiany ww. załącznika do uchwały nr XXXII/258/2020 Rady Gminy Raszyn z dnia 30 września 2020 roku w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Raszyn (*załącznik nr 2 do niniejszej uchwały*).

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Gminy Raszyn, w tym upoważnia się Przewodniczącego Rady Gminy Raszyn do podpisania odpowiedzi na skargę.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

KIEROWNIK
Referatu Gospodarczego
i Odpadów Komunalnych

KIEROWNIK
Referatu Ochrony Środowiska
i Gospodarki Komunalnej

Hanna Kamińska-Karolak
radca prawny
KL-R-383

WÓJT GMINY
mgr inż. Andrzej Zareba

Zgodnie z art. 54 § 2 ww. ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo postępowania przed sądami administracyjnymi (Dz.U.2022 r., poz. 329 z późn.zm) skarga do sądu administracyjnego wnoszona jest za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi. Organ, którego skarga dotyczy jest zobowiązany do przekazania skargi sądowi administracyjnemu wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę w terminie 30 dni od dnia jej wniesienia. W świetle powyższego konieczne jest przekazanie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Do podpisania przedmiotowej odpowiedzi upoważniony został Przewodniczący Rady Gminy.

W świetle powyższego uzasadnienia podjęcie uchwały o wskazanej treści jest konieczne dla zrealizowania obowiązku ustawowego.

WÓJT GMINY
mgr inż. Andrzej Zaręba

Raszyn, dn. lutego 2022 roku

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie
ul. Jasna 2/4
00-013 Warszawa

Skarżący :

Prokurator Okręgowy w Warszawie
ul. Chocimska 28
00-791 Warszawa

Organ:

Rada Gminy Raszyn
ul. Szkolna 2A
05-090 Raszyn

Odpowiedź Organu na skargę

Działając w imieniu Rady Gminy Raszyn, w oparciu o umocowanie zawarte w §2 uchwały nr/...../2022 Rady Gminy Raszyn z dnia 2022 roku w sprawie przekazania skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, **w odpowiedzi na skargę** Prokuratora Okręgowego w Warszawie z dnia 17 stycznia 2022 roku sygn. akt 3041-6.Pa.22.2021, **wnoszę o:**

- 1. oddalenie skargi Skarżącego w całości,**
2. rozpoznanie sprawy w trybie uproszczonym (art. 119 pkt 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2022 roku, poz. 329, dalej: „ppsa”),

względnie o:

3. przeprowadzenie rozprawy również pod nieobecność przedstawiciela Organu.

Ewentualnie – z daleko posuniętej ostrożności – wnoszę o stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały w części tj. w zakresie zakwestionowanych przez Skarżącego postanowień Regulaminu, wskazanych w pkt. II pkt. 1-8 *petitum* skargi.

1. **(zarzut opisany w pkt II.1 skargi):** nie ma racji Skarżący, iż zobowiązanie właścicieli nieruchomości wynikające z § 3 Regulaminu do udostępniania pojemników odbiorcy odpadów komunalnych w godzinach 6:00 do 22:00 oraz do wystawiania pojemników i worków poza obręb nieruchomości nie wcześniej niż o godzinie 19:00 dnia poprzedzającego termin ich wywozu, stanowi przekroczenie delegacji zawartej w art. 4 ust. 2 pkt 2 w zw. z art. 5 ust. 1 pkt 1 Ustawy, **albowiem w ocenie Organu, Skarżący zdaje się całkowicie pomijać dyspozycję art. 4 ust. 3 Ustawy, wskazującą na obowiązek regulacji przez radę gminy częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz terenów przeznaczonych do użytku publicznego.** Intencją wprowadzenia tego postanowienia było to, aby nie dopuścić do zanieczyszczania/zaśmiecenia nieruchomości publicznych (ulice, chodniki) poprzez zbyt wczesne wystawianie przez mieszkańców pojemników i worków z odpadami (co mogłoby np. m. in. doprowadzić do rozwleczenia ich zawartości przez zwierzęta). **Nadto Skarżący w swojej argumentacji zdaje się błędnie przyjmować, iż przedmiotowa kwestia winna być uregulowana w umowie zawartej pomiędzy właścicielem nieruchomości a przedsiębiorcą odbierającym odpady, skoro umowę na odbiór odpadów komunalnych z przedsiębiorcą zawiera gmina, a nie konkretny właściciel nieruchomości.** Uregulowanie tej kwestii w umowie zawieranej przez gminę jest oczywiście celowe, jednak nie spowoduje to nałożenia na właścicieli nieruchomości konkretnych obowiązków, jako że nie są oni stroną tej umowy. Wprowadzenie kwestionowanego zapisu do Regulaminu miało więc też funkcję informacyjną.

Niemniej jednak, po analizie orzecznictwa sądownoadministracyjnego w tej materii - **tutejszy Organ w propozycji projektu uchwały o zmianie Regulaminu wyeliminował zapis dotyczący godzin udostępniania pojemników odbiorcy odpadów komunalnych oraz wystawiania pojemników i worków poza obręb nieruchomości, wprowadzając jednocześnie informację o godzinach odbioru odpadów (patrz: § 1 ust. 1 propozycji projektu uchwały o zmianie Regulaminu - w załączeniu).**

2. **(zarzut opisany w pkt II.2 skargi):** nie ma racji Skarżący co do twierdzeń, iż określenie w § 9 ust. 1, ust. 2 lit. „b-d” i ust. 6 pkt 1-2, 5-6 i 10, § 10 ust. 1 pkt 1, pkt 2, pkt 3 lit. „a-f”, pkt 4 lit. „e” oraz § 11 ust. 1 pkt. „b” Regulaminu pojemności worków przeznaczonych do selektywnego zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości, **stanowi przekroczenie delegacji zawartej w art. 4 ust. 2 pkt 2 Ustawy, albowiem w ocenie Organu, Skarżący przyjmuje nieuzasadnioną interpretację, iż wskazane pojemności stanowią wartości maksymalne, w sytuacji gdy Organ:**
- w § 9 ust. 1 ust. 2 lit. „b-d” – wskazuje na dostępne na rynku i dopuszczone do obrotu konkretne wielkości pojemników począwszy od pojemności najmniejszej do największej; tym samym w żaden sposób nie ogranicza mieszkańców i nie narusza wskazanej normy prawnej,
 - w § 9 ust. 6 pkt 1-2, 5-6 i 10 ust. 1 pkt 1, pkt 2, pkt 3 lit. „a-f”, pkt 4 lit. „e” oraz § 11 ust. 1 pkt. „b” Regulaminu – wyraźnie przewiduje, iż, np. w ust.: 6 „Opady komunalne należy gromadzić w workach, pojemnikach lub kontenerach, uwzględniających następujące **normy minimalnych pojemności: [...]**”; tym samym Organ wypełnia nakaz określenia minimalnej pojemności pojemników wynikający z przywołanego przepisu Ustawy.

Regulaminu, stanowi przekroczenie i nieprawidłowe wypełnienie delegacji zawartej w art. 4 ust. 2 pkt 6 Ustawy, **albowiem w ocenie Organu pojęcie „stałego i skutecznego dozoru” jest pojęciem niedookreślonym (dopuszczającym różne rodzaje czynności rozumianych łącznie jako sprawowanie należytej pieczy nad zwierzęciem) i jest to bardzo czytelne dla adresatów tej normy prawnej, a jednocześnie zapis ten jest niezbędny z uwagi na zapewnienie bezpieczeństwa ludzi i mienia w przestrzeni publicznej.**

Niemniej jednak, aby nie dopuścić do jakiegokolwiek wątpliwości co do zasadności zaskarżonego postanowienia i jego umocowania w przepisach rangi ustawowej - **tutejszy Organ w propozycji projektu uchwały o zmianie Regulaminu dokonał zmiany ww. zapisu wprowadzając pojęcie „stały i staranny nadzór” (patrz: § 1 ust. 8 propozycji projektu uchwały o zmianie Regulaminu - w załączeniu).**

5. **(zarzut opisany w pkt II.5 skargi):** nie ma racji Skarżący, iż obowiązek wynikający z § 18 ust. 6 Regulaminu do natychmiastowego usuwania przez właścicieli lub opiekunów psów i innych zwierząt zanieczyszczeń spowodowanych przez zwierzęta domowe na terenach użyteczności publicznej, bez doprecyzowania o jakie zanieczyszczenia chodzi, stanowi nieprawidłowe wypełnienie delegacji zawartej w art. 4 ust. 2 pkt 6 Ustawy, **albowiem w ocenie Organu sformułowanie „natychmiastowego usuwania zanieczyszczeń” jest określeniem jasnym i zrozumiałym dla przeciętnego odbiorcy.** Idąc tokiem rozumowania Skarżącego, należałoby dokładnie opisać fekalia i inne płyny ustrojowe, a także wszelkie inne zabrudzenia jakie należy usuwać po zwierzętach, a także ich konsystencję, co jest praktycznie niemożliwe (a próba dokonania tego musiałaby być oceniona jako działanie irracjonalne). Kazuistyczne sformułowania w zakresie nieczystości pozostawianych przez zwierzęta byłoby też niecelowe w świetle doświadczenia życiowego oraz – przede wszystkim – byłoby sprzeczne z treścią art. 4 ust. 2 pkt 6 Ustawy, który zawiera delegację ustawową dla rady gminy do określenia obowiązków mających na celu ochronę przed zanieczyszczeniem terenów wspólnych. Cóż jak zobowiązanie do niezwłocznego (a więc natychmiastowego, bez zbędnej zwłoki, w najszybszym możliwym czasie) usunięcia zanieczyszczeń – jakie by one nie były - mogłoby wypełnić treść tego pojęcia.

Niemniej jednak, **tutejszy Organ w propozycji projektu uchwały o zmianie Regulaminu odmiennie sformułował przedmiotowe wymagania Regulaminu, zachowując intencję pierwotnego zapisu i oddając treść delegacji ustawowej zawartej w art. 4 ust. 2 pkt 6 (patrz: § 1 ust. 9 propozycji projektu uchwały o zmianie Regulaminu- w załączeniu).**

6. **(zarzut opisany w pkt II.6 skargi):** nie ma racji Skarżący, iż posłużenie się w § 18 ust. 7 i 8 Regulaminu określeniem „zwierząt egotycznych” i wprowadzenie obowiązku wyrowadzania ich poza lokal jedynie na uwięzi lub w klatce, w sytuacji gdy zwierzęta te nie należą do katalogu „zwierząt domowych”, stanowi naruszenie art. 4 ust. 2 pkt 6 Ustawy, **albowiem w ocenie Organu norma ta nakłada na właścicieli określonych w nim zwierząt uzasadnione powinności związane z zabezpieczeniem przed ich swobodnym przedostawaniem się poza miejsca, w których są utrzymywane, tj. do miejsc publicznych, gdzie ze swojej istoty mogą powodować zagrożenie lub uciążliwość dla**

zasadności tej regulacji nie można pomijać, iż dane zapisy winny znaleźć się w Regulaminie jako przepisy, które tworzą zorganizowaną całość informacyjno – regulującą dla mieszkańców, dla których Regulamin jest głównym źródłem informacji. Celem tego zapisu jest bez wątpienia działanie dla dobra mieszkańców i informowanie ich o wszelkich okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków. Tym samym zapis ten w ocenie Organu, w żaden sposób nie narusza, nie zmienia itp. praw i obowiązków wynikających z art. 144 Kodeksu cywilnego, a co za tym idzie nie stanowi przekroczenia kompetencji wynikających z przepisów Ustawy.

Biorąc jednak pod uwagę argumentację Skarżącego, a także chęć wyeliminowania jakichkolwiek wątpliwości co do treści i interpretacji Regulaminu - także i w tym zakresie tutejszy Organ w propozycji projektu uchwały o zmianie Regulaminu dokonał zmiany ww. zapisu (patrz: § 1 ust. 12 propozycji projektu uchwały o zmianie Regulaminu - w załączeniu).

Wobec powyższego, w ocenie tut. Organu, wykazano w sposób niewątpliwy, iż ewentualne naruszenie prawa – jeżeli wystąpiło – nie miało charakteru istotnego. Ponadto, wobec faktu iż Organ w zasadzie uwzględnił zarzuty Skarżącego pomimo szczegółowo wskazanych wątpliwości co do ich trafności (mając na celu zarówno wyeliminowanie wszelkich ewentualnych niejasności w zakwestionowanym akcie prawnym jak i doprecyzowanie pojęć) - brak jest podstaw do zastosowania zawnioskowanej przez Skarżącego sankcji w postaci stwierdzenia nieważności zakwestionowanej uchwały w całości. Wobec wskazanych argumentów zasadnym jest również oddalenie skargi w całości. Ewentualnie – jak to wskazano na wstępie niniejszego pisma, z daleko posuniętej ostrożności – wnosimy o rozważenie przez tut. Sąd stwierdzenia nieważności zaskarżonej uchwały w części tj. w zakresie zakwestionowanych przez Skarżącego postanowień Regulaminu, wskazanych w pkt. II pkt. 1-8 *petitum* skargi. Podnieść należy, iż stwierdzenie nieważności zaskarżonego aktu prawnego we wskazanej części nie wypaczy istoty i celu tego aktu prawnego; nadal wypełniałby on delegację ustawową; zwłaszcza w świetle podjęcia przez tut. Organ działań legislacyjnych zmierzających do wyeliminowania/zmiany zakwestionowanych postanowień (jak to szczegółowo opisano w treści niniejszej odpowiedzi).

Wobec powyższego wnoszę jak w *petitum* niniejszego pisma.

Przewodniczący Rady Gminy

Załączniki :

- 1) skarga Prokuratora Okręgowego w Warszawie ,
- 2) odpis odpowiedzi na skargę,
- 3) propozycja projektu uchwały nr/.../22 Rady Gminy Raszków z dnia 2022 roku w sprawie zmiany uchwały nr XXXII/258/2020 Rady Gminy Raszków z dnia 30 września 2020 roku w sprawie regulaminu utrzymania czystości porządku na terenie Gminy Raszków (Dz. Urz. Woj. Maz., 2020r., poz. 1113),
- 4) uchwała nr uchwała nr/.../22 Rady Gminy Raszków z dnia 2022 roku w sprawie przekazania skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Hanna Karpińska-Karolak
radca prawny
KL-R-383

KIEROWNIK
Referatu Gospodarowania
Odpisami Komunalnymi
Szymon Salaeh

KIEROWNIK
Referatu Ochrony Przemysłowej
i Gospodarki Komunalnej
mgr inż. Miłko Marzulek

PROKURATURA OKRĘGOWA
w Warszawie
6 Wydział Sądowy
00-791 Warszawa, ul. Chocimska 28

Warszawa, dnia 17 stycznia 2022 r.

Sygn. akt 3041-6.Pa.22.2021

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie**

Wydział IV

ul. Jasna 2/4

00-013 Warszawa

za pośrednictwem

Rady Gminy Raszyn

ul. Szkolna 2

05-090 Raszyn

Skarżący: Prokurator Okręgowy w Warszawie, ul. Chocimska 28, 00-791
Warszawa, REGON 000000247

Organ administracji: Rada Gminy Raszyn, ul. Szkolna 2, 05-090 Raszyn

Skarga

Prokuratora Okręgowego w Warszawie

- I. Na podstawie art. 70 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 roku Prawo o prokuraturze (tekst jedn. Dz.U.2021.66), art. 8 § 1, art. 50 § 1, art. 53 § 2a ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz.U.2019.2325 ze zm.) – dalej: p.p.s.a. zaskarżam **w całości** uchwałę Rady Gminy Raszyn nr XXXII/258/2020 z dnia 30 września 2020 r. w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Raszyn (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2020 r. poz. 11130) wraz ze stanowiącym załącznik do zaskarżonej uchwały „Regulaminem utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Raszyn”, (dalej: Regulamin);
- II. **Zaskarżonej uchwale zarzucam:**
 1. istotne naruszenie prawa, tj. art. 4 ust. 2 pkt 2 w zw. z art. 5 ust. 1 pkt 1 u.c.p.g. w zw. z

właścicieli lub opiekunów psów i innych zwierząt zanieczyszczeń spowodowanych przez zwierzęta domowe na terenach użyteczności publicznej, bez doprecyzowania, o jakie zanieczyszczenia chodzi;

6. istotne naruszenie prawa, tj. art. 4 ust. 2 pkt 6 u.c.p.g. w zw. z art. 7 i art. 94 Konstytucji poprzez przekroczenie delegacji ustawowej w wyniku posłużenia się w § 18 ust. 7 i 8 Regulaminu pozaustawową kategorią zwierząt egzotycznych oraz zastrzeżenie, że ich wyprowadzanie poza lokal jest dopuszczalne jedynie na uwięzi lub w klatce, podczas gdy zwierzęta te nie należą do katalogu „zwierząt domowych” o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 6 u.c.p.g.;
7. istotne naruszenie prawa, tj. art. 4 ust. 2 pkt 7 u.c.p.g. w zw. z art. 40 ust. 1 u.g. w zw. z art. 7 i 94 Konstytucji RP poprzez niewłaściwe wypełnienie delegacji ustawowej i zastrzeżenie w § 19 ust. 3 pkt 4 Regulaminu możliwości utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach niewyszczególnionych w § 19 ust. 1 i 2 Regulaminu od zabezpieczenia ich przed samowolnym opuszczaniem danej nieruchomości, w sytuacji gdy w przypadku części z gatunków zwierząt gospodarskich spełnienie ww. warunku nie jest możliwe;
8. istotne naruszenie prawa, tj. art. 4 ust. 2 pkt 7 u.c.p.g. w zw. z art. 40 ust. 1 u.g. w zw. z art. 7 i 94 Konstytucji RP poprzez przekroczenie delegacji ustawowej i zobowiązanie w § 19 ust. 4 pkt 4 Regulaminu do usytuowania uli w odległości co najmniej 10 m od granicy nieruchomości lub 3 m przy zastosowaniu szczelnego ogrodzenia o minimum 3 m wysokości oraz 30 m od najbliższego budynku mieszkalnego, podczas gdy ww. nakaz nie ma oparcia w treści upoważnienia zawartego w art. 4 ust. 2 pkt 7 u.c.p.g.;

III. Na podstawie art. 147 § 1 p.p.s.a. **wnoszę o stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały w całości**

UZASADNIENIE

Rada Gminy Raszyn w dniu 30 września 2020 r. podjęła uchwałę nr XXXII/258/2020 z w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Raszyn (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2020 r. poz. 11130, dalej: Uchwała). Załącznikiem do ww. uchwały jest „Regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Raszyn”, dalej: Regulamin.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 u.c.p.g. powyższa uchwała stanowi akt prawa miejscowego. Nadto niewątpliwie zawiera ona normy postępowania o charakterze generalnym i

właścicielom nieruchomości w godzinach 6:00-22:00 oraz wskazała, że dopuszczalne jest wystawienie pojemników oraz worków poza obręb nieruchomości nie wcześniej niż o godzinie 19:00 dnia poprzedzającego termin wywozu.

Zawarcie takiej regulacji w Regulaminie nie znajduje oparcia w przepisach ustawy. Poprzez warunki rozmieszczenia pojemników, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 2 u.c.p.g., należy rozumieć bowiem ich rozmieszczenie w przestrzeni na stałe w związku ze składowaniem w nich odpadów, a nie czas na jaki przez jakiś ww. odpady mogą być przechowywane lub ramy czasowe wystawiania pojemników celem zbierania określonych odpadów. Art. 5 ust. 1 pkt 1 u.c.p.g. dotyczy zaś obowiązku wyposażenia nieruchomości w pojemniki do zbierania odpadów. Tymczasem organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego wprowadził w kwestionowanej uchwale ramy czasowe, w których właściciele nieruchomości winni wystawiać poza ich obręb i udostępniać pojemniki podmiotowi odbierającemu odpady.

Powyższe kwestie powinny być uregulowana w ramach umowy o świadczenie usług odbioru odpadów, a nie w ramach aktu prawa miejscowego. Jest tak tym bardziej, że stosowne przepisy u.c.p.g. nie dają podstaw do wprowadzenia tak szczegółowych regulacji. Podobne stanowisko zajął WSA w Warszawie w uzasadnieniu wyroku z dnia 18 grudnia 2020 r. w sprawie sygn. IV SA/Wa 1134/20 wskazując, że *„Za istotnie naruszenie prawa należy uznać zawarty w § 11 ust. 3 pkt regulaminu obowiązek wystawiania odpadów przez właścicieli nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy nie później niż na godzinę przed ich planowanym odbiorem oraz nie wcześniej niż dzień przed nim. Słusznie argumentuje skarżący, że wprowadzenie art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy upoważnia radę gminy do ustalenia częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych, to jednak nie daje podstawy prawnej do określenia dokładnego przedziału czasowego, w jakim właściciele nieruchomości mogą wystawić odpady w celu ich odbioru”*. Podobne stanowisko zajął również WSA w Gdańsku w uzasadnieniu wyroku z dnia 17 czerwca 2020 r. w sprawie sygn. II SA/Gd 377/20 przy ocenie zgodności z prawem nałożenia na właścicieli nieruchomości obowiązku wystawiania pojemników na odpady do godziny 7:00 rano danego dnia.

Nałożenie zatem na właścicieli nieruchomości kwestionowanych obowiązków narusza w sposób istotny art. 4 ust. 2 pkt 2 w zw. z art. 5 ust. 1 pkt 1 u.c.p.g. w zw. z art. 40 ust. 1 u.g. w zw. z art. 7 i 94 Konstytucji RP ponieważ zakresem unormowania wykracza poza ramy delegacji ustawowej.

Uzasadniając zarzut opisany w pkt II.2 *petitum* należy wskazać, że w § 9 ust. 1, ust. 2 lit. b-c oraz § 10 ust. 1 pkt 1, pkt 2, pkt 3 lit. a-f oraz pkt 4 lit. e Regulaminu Rada Gminy Raszyn wskazała wprost wielkość lub maksymalną wielkość pojemników/worków na odpady.

samochodowych są dopuszczalne wyłącznie w miejscu awarii i tylko wtedy gdy zachodzi konieczności dokonania naprawy samochodu na miejscu. Możliwym jest jednak przyjęcie, że § 17 ust. 2 pkt d Regulaminu dotyczy wyłącznie naprawy samochodów w miejscu awarii, a zatem naprawy w innych miejscach są dopuszczalne bez takiego ograniczenia możliwości ich wykonania. W przypadku jednak przyjęcia drugiego z przedstawionych wyników wykładni, regulacja § 17 ust. 2 pkt d Regulaminu wydaje się zbędna, ponieważ naprawa samochodu w miejscu awarii i tak byłaby dopuszczalna zawsze w przypadku spełnienia warunków opisanych w § 17 ust. 2 pkt a-c.

Należy podkreślić, że norma art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. d u.c.p.g. nie upoważnia organu uchwałodawczego gminy do wprowadzenia generalnego ograniczenia możliwości naprawy pojazdów samochodowych poza warsztatami tylko napraw wykonywanych na miejscu awarii. Wynika to bowiem z faktu, iż w myśl przepisu art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. d u.c.p.g. organ gminy został upoważniony wyłącznie do wskazania wymogów dopuszczalności mycia i naprawy pojazdów poza myjniami i warsztatami, mających na celu zapewnienie ochrony środowiska i ludzi przed zagrożeniem zanieczyszczeniem lub uciążliwościami stwarzanymi na skutek wykonywania tych czynności (por. wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 18 grudnia 2018 r., sygn. II SA/Bd 877/18). Racjonalnie przyjmując, nie ma znaczenia dla ochrony środowiska czy naprawa samochodu poza warszatem wynika z konieczności jej wykonania na miejscu awarii czy z innych przyczyn.

W zw. z powyższym kwestionowany przepis Regulaminu w sposób istotny narusza art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. d u.c.p.g. w zw. z art. 40 ust. 1 u.g. w zw. z art. 7 i 94 Konstytucji RP ponieważ wykroczał poza ramy delegacji ustawowej oraz stanowi niezgodne z prawem nałożenie na mieszkańców gminy ograniczeń w zakresie dopuszczalności wykonywania napraw pojazdów poza warsztatami samochodowymi.

W zakresie zarzutu opisanego w pkt II.4 *petitum* należy wskazać, że w § 18 ust. 2 pkt 1 Regulaminu nałożono na właścicieli utrzymujących zwierzęta domowe obowiązek stałego i skutecznego dozoru nad nimi.

Trudno jest wymagać od właściciela zwierzęcia lub osoby zobowiązanej do dozoru, by w każdej sytuacji i warunkach byli zdolni do pełnego i skutecznego dozoru nad zwierzęciem, a zwierzę to zawsze reagowało na każdą komendę. Przepis uchwały rady gminy wydany na podstawie art. 4 ust. 1 u.c.p.g. nie może zatem zobowiązywać osób utrzymujących zwierzęta domowe do zapewnienia skutecznego i stałego dozoru nad zwierzętami domowymi (por. wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 10 października 2018 r., sygn. II SA/Bd 367/18). Jak wskazuje się w orzecznictwie wprowadzenie kwestionowanej regulacji pozbawione jest doniosłości

W zakresie zarzutu opisanego w pkt II.6 *petitum* należy wskazać, że w § 18 ust. 7 i 8 Regulaminu przekroczono zakres delegacji ustawowej wynikającej z art. 4 ust. 2 pkt 6 u.c.p.g. poprzez posłużenie się pozaustawową kategorią zwierząt egzotycznych oraz zastrzeżenie, że wyprawdanie ich poza lokal jest dopuszczalne jedynie na uwięzi lub w klatce.

Zgodnie z art. 4 pkt 17 ustawy o ochronie zwierząt z dnia 21 sierpnia 1997 r. (tekst jedn. Dz.U. z 2017 r. poz. 1840) przez zwierzęta domowe należy rozumieć zwierzęta tradycyjnie przebywające wraz z człowiekiem w jego domu lub innym odpowiednim pomieszczeniu, utrzymywane przez człowieka w charakterze jego towarzysza. O ile możliwym do zaakceptowania jest pogląd wyrażony w wyroku NSA z dnia 23 lipca 2019 r. sygn. II OSK 2299/17, zgodnie z którym dopuszczalne jest zaliczenie do kategorii zwierząt domowych, którą posługuje się art. 4 ust. 2 pkt 6 u.c.p.g. pajęczaków, owadów, gazów, płazów oraz ptaków, o tyle powyższy przepis nie upoważnia do zamieszczenia w Regulaminie nowej kategorii zwierząt tj. zwierząt egzotycznych. W sposób możliwie szeroki zwierzęta pozaeuropejskie zostały skatalogowane w załącznikach do Rozporządzenia Rady (WE) NR 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi (Dz.U.UE.L.1997.61.1 z dnia 1997.03.03). W załącznikach do powołanego rozporządzenia zamieszczono szeroki katalog zwierząt, a wśród nich występują takie, które intuicyjnie można uznać za egzotyczne np. anoa nizinny, titi maskowy, wielkouch króliczy czy też ratel miodożer. Brak jest jednak w powyższych przepisach definicji lub kategorii zwierząt egzotycznych. Co więcej intuicyjne jej rozumienie może prowadzić do zbyt szerokiego pojmowania powyższej kategorii. Nie można zatem w świetle zasad prawidłowej legislacji wymagać od obywateli, żeby stosowali się do tak dalece nieprecyzyjnego przepisu. Nie można także uznać, aby kategoria zwierząt określanych jako zwierzęta egzotyczne mieściła się w zbiorze zwierząt domowych, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 6 u.c.p.g. Podobne stanowisko zajął WSA w Rzeszowie w wyroku z dnia 17 marca 2021 r., sygn. II SA/Rz 1204/20, wskazując, że *„upoważnienie ustawowe, wynikające z art. 4 ust. 2 pkt 6 u.c.p.g. odnosi się wyłącznie do zwierząt domowych, a nie zwierząt nieudomowionych, jakimi - w ocenie sądu - są wskazane w regulaminie gady, płazy, ptaki, i owady oraz inne zwierzęta egzotyczne nawet, jeżeli są one utrzymywane w charakterze zwierząt domowych. Przez zwierzęta domowe rozumie się bowiem zwierzęta tradycyjnie przebywające z człowiekiem w jego domu lub innym odpowiednim pomieszczeniu, utrzymywane przez człowieka w charakterze jego towarzysza (art. 4 pkt 17 ustawy o ochronie zwierząt). Dlatego też fakt, że niektóre osoby traktują wskazane w regulaminie gatunki jako zwierzęta domowe nie zmienia tego, że co do zasady nie są one przeznaczone do trzymania w domu i spełniania funkcji zwierząt domowych, tj. trzymany dla*

lub 3 m przy zastosowaniu szczelnego ogrodzenia o minimum 3 m wysokości oraz 30 m od najbliższego budynku mieszkalnego.

W orzecznictwie sądów administracyjnych nie budzi wątpliwości, iż nakaz ustawienia uli z pszczołami w określonej odległości od granicy nieruchomości na której stoją ule, nie ma oparcia w treści upoważnienia zawartego w art. 4 ust. 2 pkt 7 u.c.p.g. W sformułowaniu "szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczących wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej" nie mieści się określanie odległości od granic nieruchomości posadowienia uli. Nie można też przyjąć, by taka regulacja stanowiła realizację określenia zakazu utrzymywania na określonych obszarach" (por. wyrok NSA z 27 czerwca 2017 r. sygn. II OSK 2866/15, wyrok WSA w Kielcach z 13 lutego 2020 r. sygn. II SA/Ke 1062/19). Analogicznie należy przyjąć, że stosowne przepisy nie przewidują możliwości ustalenia wysokości szczelnego ogrodzenia, dzięki któremu można zmniejszyć ww. odległość lub odległości uli od zabudowań mieszkalnych.

Trzeba mieć także na uwadze, że w zależności od odległości ustawienia uli od nieruchomości sąsiedniej, ewentualne zakłócenia powodowane hodowlą pszczół mogą zostać zakwalifikowane „bądź jako immisje pośrednie, bądź jako immisje bezpośrednie. Ocena w tym względzie zależy od konkretnego przypadku" (tak: J. Buczek, *Cywilnoprawna problematyka hodowli pszczół*, "Przegląd Sądowy" 2003 r., nr 2, s. 33). Jest to jednak sfera prawa prywatnego, a nie publicznego. Zgodnie z art. 144 k.c. w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego właściciel może, z wyłączeniem innych osób, korzystać z rzeczy zgodnie ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem swego prawa, w szczególności może pobierać pożytki i inne dochody z rzeczy. W tych samych granicach może rozporządzać rzeczą. Właściciel nieruchomości powinien przy wykonywaniu swego prawa powstrzymać się od działań, które by zakłócały korzystanie z nieruchomości sąsiednich ponad przeciętną miarę, wynikającą ze społeczno-gospodarczego przeznaczenia nieruchomości i stosunków miejscowych. Przepis ten otwiera grupę unormowań w Kodeksie cywilnym określanych mianem prawa sąsiedzkiego. Prawo sąsiedzkie dotyczy sytuacji, w których wzajemne oddziaływanie na siebie gruntów może rodzić sprzeczne interesy. Funkcją tych unormowań jest zapobieganie ewentualnym konfliktom pomiędzy sąsiadami oraz rozstrzyganie tych konfliktów. Rada gminy nie posiada uprawnień do doprecyzowania regulacji kodeksowych dotyczących prawa sąsiedzkiego w akcie prawa miejscowego, (por. wyrok WSA w Gorzowie Wlkp. z dnia 4 grudnia 2014 r. sygn. II SA/Go 784/14; wyrok WSA w Łodzi z dnia 13 sierpnia 2015 r. sygn. II SA/Łd 434/15; wyrok WSA w Olsztynie z dnia 28 marca 2013 r. sygn. II SA/Ol

UCHWAŁA Nr / /2022

RADY GMINY RASZYN

z dnia

w sprawie zmiany Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Raszyn

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15, art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2021 r., poz. 1372 z późn. zm.) oraz art. 4 ust. 1 i 2, 2a ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2021 r. poz. 888 z późn. zm.), art. 4 ust. 1 i art. 13 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461), po zasięgnięciu opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Pruszkowie, Rada Gminy Raszyn uchwala, co następuje:

§ 1.

W załączniku do uchwały Nr XXXII/258/2020 Rady Gminy Raszyn z dnia 30 września 2020 r. w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Raszyn wprowadza się następujące zmiany:

1. w § 3 ust. 2 dotychczasowe brzmienie zastępuje się następującym:

„Pojemniki i worki z odpadami należy udostępniać do odbioru w sposób umożliwiający odbiór w terminach i godzinach wskazanych w harmonogramie dostarczonym właścicielom nieruchomości przez przedsiębiorcę odbierającego odpady. Odbiór odpadów może odbywać się w godzinach 6.00 – 22.00”

2. w § 9 ust. 1 pkt 1 skreśla się litery od „a” do „i”, zaś dwukropek zastępuje się kropką.

3. w § 9 ust. 1 pkt 2 skreśla się litery od „a” do „b”, zaś dwukropek zastępuje się kropką.

4. w § 9 ust. 1 pkt 3 dotychczasowe brzmienie zastępuje się następującym:

" 3) kontenery o pojemności od 1,2 m³, w tym pojemniki typu "dzwon" lub "klatka"”.

5. w § 10 ust. 1 dotychczasowe brzmienie zastępuje się następującym:

„1. Ustala się następujące zasady dotyczące rodzaju i minimalnej pojemności pojemników i worków przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości:

1) dla zbierania zmieszanych odpadów komunalnych z budynków mieszkalnych w zabudowie jednorodzinnej:

a) od jednej osoby do trzech osób – pojemnik lub pojemniki o minimalnej łącznej pojemności 120 L;

b) od czterech osób do sześciu osób – pojemnik lub pojemniki o minimalnej łącznej pojemności 240L;

c) od siedmiu osób do dziewięciu osób – pojemnik lub pojemniki o minimalnej łącznej pojemności 360L;

d) od dziesięciu osób do dwunastu osób - pojemnik lub pojemniki o minimalnej łącznej pojemności 480L;

- b) pojemnik lub pojemniki o łącznej pojemności co najmniej 240 litrów na odpady opakowaniowe ze szkła,
- c) pojemnik lub pojemniki o łącznej pojemności co najmniej 240 litrów na odpady papieru,
- d) pojemnik lub pojemniki o łącznej pojemności co najmniej 240 litrów na odpady ulegające biodegradacji, ze szczególnym uwzględnieniem bioodpadów (kuchenne),
- e) worki o pojemności co najmniej 60 L w kolorze brązowym na odpady ulegające biodegradacji, ze szczególnym uwzględnieniem odpadów zielonych z pielęgnacji ogrodów.

6. w § 11 ust. 1 lit. „b” dotychczasowe brzmienie zastępuje się następującym:

„b) w centrach handlowych, przed sklepami wielkopowierzchniowymi i szkołami - zestawy pojemników przeznaczone do selektywnej zbiórki opakowań ze szkła białego i kolorowego, tworzyw sztucznych, metali, papieru i tektury; wielomateriałowych o pojemności minimalnej od 0,2 m³, oznakowane kolorami takimi jak worki przeznaczone do selektywnej zbiórki jak również opisowo i znakiem graficznym.”

7. w § 17 ust. 2 uchyla się pkt. c i d.

8. w § 18 ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie „ 1) stały i staranny ich nadzór”.

9. w § 18 ust. 6 otrzymuje brzmienie: „Właściciele lub opiekunowie psów i innych zwierząt zobowiązani są do bezzwłocznego sprzątnięcia możliwych do usunięcia zanieczyszczeń pozostawionych przez zwierzęta na terenach użyteczności publicznych, a w szczególności na chodnikach, jezdniach, placach, parkingach, terenach zielonych itp. Zanieczyszczenia umieszczone w torbach mogą być umieszczane w komunalnych urządzeniach do zbierania odpadów. Postanowienia niniejszego ustępu nie dotyczą osób korzystających z psów asystujących.”

10. w § 18 uchyla się ust. 7 i ust. 8.

11. w § 19 ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie „4) zwierzęta będą zabezpieczone przed samowolnym opuszczeniem tej nieruchomości (z wyłączeniem pszczoł miodnych)”.

12. w § 19 ust. 4 uchyla się pkt. 4.

§ 2.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Raszyn.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie w ciągu 14 dni od daty opublikowania w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

spowoduje to nałożenia na właścicieli nieruchomości konkretnych obowiązków, jako że nie są oni stroną tej umowy. Wprowadzenie kwestionowanego zapisu do Regulaminu miało więc też funkcję informacyjną. Niemniej jednak, po analizie orzecznictwa sądownoadministracyjnego w tej materii - tutejszy Organ w projekcie uchwały o zmianie Regulaminu wyeliminował zapis dotyczący godzin udostępniania pojemników odbiorcy odpadów komunalnych oraz wystawiania pojemników i worków poza obręb nieruchomości, wprowadzając jednocześnie informację o godzinach odbioru odpadów (patrz: § 1 ust. 1 uchwały o zmianie Regulaminu).

2. (zarzut opisany w pkt II.2 skargi): nie ma racji Skarżący co do twierdzeń, iż określenie w § 9 ust. 1, ust. 2 lit. „b-d” i ust. 6 pkt 1-2, 5-6 i 10, § 10 ust. 1 pkt 1, pkt 2, pkt 3 lit. „a-f”, pkt 4 lit. „e” oraz § 11 ust. 1 pkt. „b” Regulaminu pojemności worków przeznaczonych do selektywnego zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości, stanowi przekroczenie delegacji zawartej w art. 4 ust. 2 pkt 2 Ustawy, albowiem w ocenie Organu, Skarżący przyjmuje nieuzasadnioną interpretację, iż wskazane pojemności stanowią wartości maksymalne, w sytuacji gdy Organ:

- w § 9 ust. 1 ust. 2 lit. „b-d” – wskazuje na dostępne na rynku i dopuszczone do obrotu konkretne wielkości pojemników począwszy od pojemności najmniejszej do największej; tym samym w żaden sposób nie ogranicza mieszkańców i nie narusza wskazanej normy prawnej,
- w § 9 ust. 6 pkt 1-2, 5-6 i 10 ust. 1 pkt 1, pkt 2, pkt 3 lit. „a-f”, pkt 4 lit. „e” oraz § 11 ust. 1 pkt. „b” Regulaminu – wyraźnie przewiduje, iż, np. w ust.: 6 „Opady komunale należy gromadzić w workach, pojemnikach lub kontenerach, uwzględniających następujące normy minimalnych pojemności: [...]”; tym samym Organ wypełnia nakaz określenia minimalnej pojemności pojemników wynikający z przywołanego przepisu Ustawy.

Niezależnie od powyższej argumentacji także i w tym zakresie, dążąc do wyeliminowania jakichkolwiek niejasności zaskarżonego aktu prawnego, tutejszy Organ w projekcie uchwały o zmianie Regulaminu doprecyzował zapis określający pojemność kontenerów, pojemników i worków formując go w sposób literalnie zgodny z brzmieniem Ustawy (patrz: § 1 ust. 2-6 uchwały o zmianie Regulaminu).

3. (zarzut opisany w pkt II.3 skargi): nie ma racji Skarżący, iż ustalenie zawarte w § 17 ust. 2 lit. „c” Regulaminu a dotyczące ograniczenia możliwości naprawy pojazdów samochodowych poza warsztatami samochodowymi jedynie do przypadku gdy nie jest to uciążliwe dla sąsiednich nieruchomości oraz do przypadku konieczności dokonania naprawy na miejscu awarii, stanowi przekroczenie delegacji zawartej w art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. „d” Ustawy, albowiem w ocenie Organu o ile można zgodzić się ze Skarżącym, iż zapis co do braku uciążliwości dla nieruchomości sąsiednich stanowi niejako częściowe powielenie normy prawnej – art. 144 Kodeksu cywilnego regulującej naruszenia, tzw. stosunków sąsiedzkich to należy jednak zwrócić uwagę tu. Sądu, iż pewne zapisy winny znaleźć się w Regulaminie jako przepisy, które tworzą zorganizowaną całość informacyjno – regulującą dla mieszkańców, dla których Regulamin jest głównym źródłem informacji. Rolą administracji publicznej, a w szczególności administracji samorządowej, jest działanie dla dobra mieszkańców i informowanie ich o wszelkich okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków oraz czuwania nad tym aby nie ponieśli oni szkody z powodu niezajomości prawa, a tym

wszystkim – byłoby sprzeczne z treścią art. 4 ust. 2 pkt 6 Ustawy, który zawiera delegację ustawową dla rady gminy do określenia obowiązków mających na celu ochronę przed zanieczyszczeniem terenów wspólnych. Cóż jak zobowiązanie do niezwłocznego (a więc natychmiastowego, bez zbędnej zwłoki, w najszybszym możliwym czasie) usunięcia zanieczyszczeń – jakie by one nie były - mogłoby wypełnić treść tego pojęcia.

Niemniej jednak, tutejszy Organ w projekcie uchwały o zmianie Regulaminu odmiennie sformułował przedmiotowe wymagania Regulaminu, zachowując intencję pierwotnego zapisu i oddając treść delegacji ustawowej zawartej w art. 4 ust. 2 pkt 6 (patrz: § 1 ust. 9 uchwały o zmianie Regulaminu).

6. (zarzut opisany w pkt II.6 skargi): nie ma racji Skarżący, iż posłużenie się w § 18 ust. 7 i 8 Regulaminu określeniem „zwierząt egzotycznych” i wprowadzenie obowiązku wyprowadzania ich poza lokal jedynie na uwięzi lub w klatce, w sytuacji gdy zwierzęta te nie należą do katalogu „zwierząt domowych”, stanowi naruszenie art. 4 ust. 2 pkt 6 Ustawy, albowiem w ocenie Organu norma ta nakłada na właścicieli określonych w nim zwierząt uzasadnione powinności związane z zabezpieczeniem przed ich swobodnym przedostawaniem się poza miejsca, w których są utrzymywane, tj. do miejsc publicznych, gdzie ze swojej istoty mogą powodować zagrożenie lub uciążliwość dla ludności. Tak ogólnie zdefiniowane powinności nie naruszają zasady proporcjonalności i adekwatności, służą ochronie usprawiedliwionych interesów i potrzeb osób czujących lęk, obawę przed zwierzętami. Z kolei posłużenie się określeniem „zwierzęta egzotyczne” choć nie znajduje definicji ustawowej, to wprowadzenie go do treści Regulaminu nie powoduje istotnego naruszenia prawa, bowiem nie doprowadziło do modyfikacji ewentualnej definicji ustawowej. Użycie sformułowania „zwierzęta egzotyczne” miało na celu posłużenie się pojęciem ogólnie zrozumiałym dla szerokiego kręgu odbiorców Regulaminu. Zgodnie z niesformalizowaną definicją za „zwierzęta egzotyczne” powszechnie rozumie się zwierzęta rzadkie lub niezwykle, trzymane jako zwierzęta domowe.

Niezależnie od powyższej argumentacji, po przeanalizowaniu orzecznictwa sądowo administracyjnego omawianej materii, także i w tym zakresie tutejszy Organ w projekcie uchwały o zmianie Regulaminu dokonał zmiany ww. zapisu (patrz: § 1 ust. 10 uchwały o zmianie Regulaminu).

7. (zarzut opisany w pkt II.7 skargi): nie ma racji Skarżący, iż wprowadzenie w § 19 ust. 3 pkt 4 Regulaminu możliwości utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach niewyszczególnionych w § 19 ust. 1 i 2 Regulaminu pod warunkiem zabezpieczenia ich przed samowolnym opuszczeniem danej nieruchomości, stanowi niewłaściwe wypełnianie delegacji zawartej w art. 4 ust. 2 pkt 7 Ustawy skoro w przypadku części z gatunków zwierząt gospodarskich spełnienie ww. warunku nie jest możliwe, albowiem w ocenie Organu, Skarżący pomija fakt, iż pszczoła miodna (bowiem de facto do tego gatunku zwierząt gospodarskich sprowadza się zarzut Skarżącego) pomimo, iż znajduje się w grupie zdefiniowanej w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 roku (Dz. U. 2017r., poz. 2132 z późn. zm.) o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich jako zwierze gospodarskie, to nie stanowi gatunku, którego sposób utrzymania winien podlegać regulacji regulaminów utrzymania porządku i czystości w gminach. Niewątpliwie głównym celem ustanawiania w tych regulaminach wymagań